

VERSLAG van de Commissie voor de bescherming van de wilde flora over 1939.

Onze commissie heeft over 1939 weinig goeds te melden, helaas. Het voorgaande verslag kon nog wijzen op de door onze Ned. Bot. Ver. door pacht beveiligde helling van de Stroberg te Bemelen. Maar, zoals in een naschrift achter het gedrukte verslag reeds moest worden meegedeeld, heeft het gemeentebestuur van Bemelen bij vergissing een op ons terrein gelegen mergelgroeve nogmaals verpacht en wel aan een champignon-kweker. Dat bedrijf is voor de natuurlijke vegetatie van de helling funest. Vervuiling van de omgeving van de groeve met een radicale verandering van het vegetatiebeeld moet optreden. Onze protesten hebben alleen ten gevolge gehad, dat het gemeentebestuur den champignon-kweker heeft laten blijven en ons de pacht heeft opgezegd tegen Maart 1940. Pogingen, daarna nog aangewend om het belangrijkste deel van de helling aan te kopen, zijn ook mislukt. En daarmee is het enige natuurreserveaat in Zd.-Limburg, dat tot dusver verkregen was,

alweer verdwenen. Wij kunnen nu alleen nog maar hopen, dat het mee zal vallen met de verdere vervuiling en vernieling van het terrein. Maar wij vrezen het ergste. En bovenal betreuren wij het feit, dat het gemeentebestuur van Bemelen alleen onze bezwaren tegen een dubbele verpachting van éénzelfde terrein heeft opgemerkt en desnoods bereid was ons de pachtsom van den champignon-kweker terug te geven, maar steeds heengegleden is over onze bezwaren, dat er met mest gereden kan worden over een natuurreserveaat. Zulk een gemis aan begrip voor wat in een dergelijk terrein nu juist helemaal niet toelaatbaar is, brengt ons in de grootste bezorgdheid voor het prachtige botanische natuurschoon, dat thans nog in Bemelen te vinden is.

Het Wahlenbergia-reservaat onder Tubbergen staat er nog goed voor, nu het hakhout is weggekapt, dat een al te welige groei had verkregen en daardoor te veel schaduw gaf.

Nog voor een aantal andere terreinen heeft onze commissie zich bemoeid om een beschermingsactie in te leiden. Meer en meer echter gaat het er bij pogingen tot het behouden van belangrijke terreinen, die ernstig gevaar lopen, om, alle natuurbeschermingsorganisaties te coördineren. En dan gaat de actie het beste uit van een instelling als de Contactcommissie inzake Natuurbescherming, waar niet alleen onze Vereniging, maar ook de Dierkundige Ver., de Ornithologische Ver., de Natuurhistorische Ver., de A.N.W.B., Natuurmonumenten en vele andere een werkzaam aandeel in hebben. Door het bestuur en den Wetenschappelijk Ambtenaar van deze Contactcommissie is in het afgelopen jaar zeer veel werk verzet. En daar zijn verschillende leden van onze commissie zeer nauw bij betrokken geweest, vooral de voorzitter Prof. Dr TH. WEEVERS.

Ook met andere organisaties heeft onze commissie het afgelopen jaar op de aangenaamste wijze kunnen samenwerken, n.l. met het Staatsbosbeheer, met Natuurmonumenten e.a.

Helaas hebben wij nog niets kunnen merken van de in ons land toch zo hoogst noodzakelijke Natuurbeschermingswet. Terwijl deze nog altijd in staat van voorbereiding is, worden onder de hand terreinen als het bekende Kremboong-bos bij Hogeveen kaalgeslagen, prachtige veenterreinen in de kop van Overijssel ontgonnen, wegen aangelegd dwars door de mooiste Brabantse vennen en zo meer. En bovendien wordt thans, uit militaire noodzaak, nog heel wat van onze vaderlandse natuur onherstelbaar vernield.

Waarlijk, voor optimisme is in dit verslag, zeer tot ons leedwezen, geen enkele mogelijkheid.

Bergen op Zoom, 31 Dec. 1939.

De Secretaris,
JAN G. SLOFF.